

Schiller Institut

Nyhedsorientering august 2017

DER VAR INTET RUSSISK HACK!

Den 21. august kunne man læse en kronik i *Berlingske Tidende*, skrevet af Thomas Winkler, Danmarks ambassadør i Rusland, med overskriften: Truslen fra Rusland: realiteter og reaktioner, og tilføjelsen: Rusland og Putin er ikke mindre logisk end alle mulige andre, og der er intet belæg for, at Rusland vil anvende sin militære magt, bare fordi man har den. [Se: www.b.dk/kronikker/truslen-fra-rusland-realiteter-og-reaktioner?referrer=RSS]

Kronikken er et brud med den vedvarende skræmmekampagne, der har været i danske og vestlige medier, og som hævder, at vi står over for et farligt og irrationelt Rusland under Putin, der når som helst kan angribe Baltikum, Polen eller andre NATO-medlemmer. Efter at have talt den officielle doktrin efter munden med »Der er ingen tvivl om, at Rusland satser på at opbygge sin militære magt. De russiske væbnede styrker gennemgår en markant modernisering, der gennemføres omfattende øvelser, og russiske kampfly og flådefartøjer provokerer bevidst både her og der«, så sætter ambassadøren tingene i perspektiv gennem at lægge lidt tal på bordet: »Man skal dog passe på ikke at overdrive den russiske militære kapacitet. Rusland regner ganske vist med i 2017 at bruge 17 pct. af statsbudgettet på de væbnede styrker, men i købekraft ser det anderledes ud. Det samlede russiske forsvarsbudget for 2017 er således på ca. 48 mia. dollar, mens det samlede NATO-forsvarsbudget er på 915 mia. dollar og det amerikanske alene på 616 mia. dollar – ca. tre gange mere end det samlede russiske

statsbudget på 280 mia. dollar.«

»For det andet er tilstedeværelsen af en militær kapacitet heller ikke det samme som viljen til at anvende den. Rusland, herunder præsident Putin, er ikke mindre logisk end alle mulige andre, og der er intet belæg for, at Rusland vil anvende sine militære kapaciteter, bare fordi de er der.« Derefter fremstiller ambassadør Winkler Putin og Rusland som en rationel faktor i den internationale situation, der først, når de ikke har andre muligheder for at forsvare deres vitale nationale interesser, kan finde på at agere militært, som vi så det i Georgien, Ukraine og Syrien, men som hellere vil samarbejde med Vesten end føre krig. Ambassadøren mener derfor, at vi burde have dialog og økonomisk samarbejde med Rusland i stedet for konfrontation.

Ambassadør Winklers kronik er et kærkomment realitetstjek på et tidspunkt, hvor vestlige politikere, med bl.a. den danske forsvarsminister i front, lader sig flyde med den internationale mediekampagne og forsøger at tale den russiske trussel op for at retfærdiggøre, at vi ikke normaliserer relationerne med Rusland og samarbejder om de store fælles udfordringer, men i stedet ruster til krig. En krig, hvor USA og Vesten måske har de største materielle ressourcer, men som ikke kan vindes, fordi vi alle blot ville gå til grunde i et mareridt af eksploderende brintbomber, der kunne udrydde menneskeheden for godt her på jorden.

I ambassadørens udmærkede kronik mangler der dog et realitetstjek på et afgørende punkt, i den nuværende fortælling om,

**KONTAKT OS: Skt. Knuds Vej 11, kld. tv., 1903 Frederiksberg C, 1551-5648408
35 43 00 33 • SI@SCHILLERINSTITUT.DK • WWW.SCHILLERINSTITUT.DK**

hvorfor vi må ruste os til krig imod Rusland. Ambassadøren gør dog ikke op med den største af de løgne, der er det søm, som hele fortællingen om Ruslands onde intentioner nu hænges op på: Fortællingen om, at Rusland hackede sig ind i det amerikanske valg for at skade Hillary Clinton og fremme Donald Trump, og dermed gjorde sig skyldig i et angreb på selve det vestlige demokrati. Det bliver også brugt som ammunition i kampagnen for at få afsat præsident Trump og forhindre hans forsøg på at normalisere relationerne med Rusland.

Denne store løgn om, at Rusland hackede sig ind i det demokratiske partis servere, er der til gengæld en gruppe patriotiske, pensionerede, amerikanske efterretningsfolk, militærfolk og it-specialister fra organisationen *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) i USA, der endegyldigt har modbevist. Som man kan læse i deres memorandum til den amerikanske præsident (se side 3), så kan det fysisk bevises, at tilvejebringelsen af kompromitterende e-mails fra Den Demokratiske Nationale Komité ikke kunne stamme fra et »hack«, men må skyldes, at en Whistleblower lakkede disse e-mails.

Denne dokumentation er indtil nu blevet mørklagt af størstedelen af den internationale presse og hele den danske, men som vi også skriver i det følgende, så er denne mørklægning ved at blive brudt med en stor artikel i USA's ældste avis, og et liberalt ikon i kampen for de sortes rettigheder, *The Nation*, som er blevet efterfulgt af dækning i *Bloomberg News* og en lang række mindre aviser. Kan dette memorandum bringes til hele offentlighedens kendskab, så vil det korthus af løgne, som bruges til at fastholde verden på en kurs imod kaos og krig, kollapse. Så er vejen banet for en oprydning i den vestlige efterretningssump og den uhørte mediemanipulation, som vi har oplevet det seneste år.

Denne oprydning kræver dog også, at det bliver blotlagt, hvem det egentlig er, der har forsøgt at underminere USA og få afsat Donald Trump gennem »Russia-gate«. Som vi kan dokumentere i det følgende, så er kilden til denne kampagne ikke de amerikanske efterretningstjenester, selv om de har spillet en uhørt forfatningsstridig rolle i deres angreb på præsidenten, men de britiske efterretningsorganer, der har tilvejebragt størstedelen af den falske »dokumentation«, der i pressen er blevet fremstillet som »beviser« på Trumps uetiske relationer med Rusland.

Hvis denne information kommer til offentlighedens kendskab, så er vejen måske banet for, at USA og EU kan stoppe konfrontationen og krigsdansen og i stedet indgå i et direkte samarbejde med Rusland og Kina i det gigantiske Bælte & Vej-Initiativ, der er i gang med at revolutionere verdensøkonomien, gennem at give alle verdens nationer mulighed for økonomisk udvikling. Lad nu derfor også andre institutionelle personligheder med indsigt i de faktiske forhold i verdens brændpunkter hæve deres stemme i lighed med ambassadør Winkler og VIPS-folkene, og få fjernet det løgnens tæppe, der forsøger at forhindre menneskehedens fortsatte samarbejde og fremskridt.

'Russisk hacking' afsløret som internt job. LPAC kortvideo

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – Det ekstraordinære memorandum, fremstillet af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) i går, demonstrerer endegyldigt, at

de såkaldte russiske hack af Demokraternes Nationalkomite (DNC), slet ikke var hack, med derimod læk, udført af nogen, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Dataene blev dernæst manipuleret for at belaste Rusland. Læs hele det eksplorative VIPS-memorandum på side 3.

Video, Jason Ross:

»I går publicerede en gruppe ved navn Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) et memo, der destruerede påstanden om, at Vladimir Putin og russerne 'hackede' det amerikanske præsidentvalg for at anbringe Donald Trump i embedet. De tilbageviser specifikt vurderingen af 6. januar, foretaget af håndplukkede medlemmer af et par amerikanske efterretningstjenester, der havde påstået, at »den russiske præsident Vladimir Putin havde beordret en indflydelseskampagne i 2016, målrettet mod det amerikanske præsidentvalg«, for at anbringe Donald Trump i embedet. Ifølge dette regeringsmemo af 6. januar, så, udover angiveligt at udløse en drabelig hær af internet-trolde, så vel som også at udløse russisk propaganda gennem den snigende benævnte, russiske Tv-kanal, Russia Today, påstår regeringsdokumentet, at russisk militæretterretning benyttede en hacker, kendt som 'Guccifer 2.0', til at hacke DNC og udlevere materiale til WikiLeaks. Dette materiale viste sig så at være pinligt for Clinton-kampagnen og afslørede, at DNC havde modarbejdet Clintons modkandidat i primærvalgene, Bernie Sanders. WikiLeaks fastholdt, at det materiale, de offentliggjorde, var et læk, ikke et hack, og at det ikke kom fra Rusland. Dengang insisterede VIPS på, at alle beviser pegede på, at materialet var et læk snarere end et hack.

Kort tid efter, at WikiLeaks meddelte, at det havde dette DNC-materiale sidste juni, dukkede dette nye, internet-individ, Guccifer 2.0, op på scenen og hævdede, at han hackede DNC, og omgik WikiLeaks ved at udgive flere DNC-dokumenter. Metadataene på nogle af disse dokumenter omfattede en 'sidst ændret'-bruger ved navn Felix Edmundovich, skrevet med kyrilliske skrifttegn, og opkaldt efter Felix Edmundovich Dzerzjinskij, den første chef for det Sovjetiske Hemmelige Politi. Hovsal! Dernæst afslørede klodsede interviews af 'Guccifer 2.0', der påstod at være rumænere, at han faktisk ikke var bekendt med dette sprog og måske skjulte sin sande identitet. Disse spor blev præsenteret som bevis på, at det var russisk involvering; at 'Guccifer 2.0' var et russisk hack, der tilsigtede at influere på det amerikanske præsidentvalg.

VIPS-memoet, der blev offentliggjort i går, i hvilke undersøgelser af sites af en computertekniker og af Adam Carter, giver stærke tekniske beviser, der peger på en overlagt anbringelse af russisk metadata og at kilden til filerne, der kom fra 'Guccifer 2.0', kom fra en direkte, lokal adgang til DNC-netværket. Ikke et computer-fjernhack. Det tempo, hvormed filerne blev overført og senere offentliggjort af 'Guccifer 2.0', var alt for højt til, at det kunne være gjort via en Internet-forbindelse, men som derimod er i overensstemmelse med at kopiere gennem et lokalt netværk til et eksternt USB-stik eller USB-nøgle. Tider, der er lagret i filernes og arkivernes metadata, peger på, at manipulationen med filerne var udført i Østkyst-tidszone (USA). Dette var ikke et hack. Den senere tilføjelse af russiske metadata, inklusive navnet Felix Edmondovich, skete også med fuldt overlæg.

Hvad betyder så alt dette? Efter WikiLeaks meddelte, at det havde materiale fra DNC, blev der lanceret en operation,

der skulle tilføje russiske fingeraftryk og frembringe et angiveligt sekundært læk af materiale. Der er mere i alt dette, som jeg vil opfordre til, at I læser i det komplette memorandum, der opfordrer præsidenten til at efterforske CIA, især tidligere direktør John Brennan, samt FBI, for det falske hack og den falske tilskrivning til Rusland. Husk på, at alt dette sker pga. Donald Trumps kurs mod en detente med Rusland og imod den igangværende krigsførelse, der promoveres af aktører, kendt som 'deep state' ('staten i staten') i USA. Præsidenten må slå tilbage mod disse tjenester for at kunne forfølge sin egen politik; og, at slå kraftigt tilbage mod dette 'Russia-Gate' er altafgørende for at få det til at ske.«

Ikke et internt, amerikansk anliggende

Af Helga Zepp-LaRouche, den 12. august, 2017 – Følgende er et uddrag fra artiklen: *Den gode og den dårlige regering og borgernes tro på fremtiden* (www.schillerinstitut.dk/si/?p=21119)

... I skrivende stund har memoet fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) – der har leveret de kriminaltekniske beviser for, at der ikke fandt noget såkaldt »hack« sted fra russernes side af det Demokratiske Partis computere – fået international udbredelse til hundreder af websider i mange stater, utallige opslag på de sociale medier og er brudt igennem i de etablerede medier såsom *The Nation*, *Fox Tv*, *Breitbart* og *Bloomberg*. Dermed er forsøget fra de etablerede mediers og det neokonservative establishments side på at lægge låg på afsløringen af den sandsynligvis største skandale i amerikansk historie, efter alt at dømme mislykkedes. Hvis der ikke fandt noget russisk hackerangreb sted på det Demokratiske Partis computere, men det derimod drejer sig om et insider-job, er fundamentet for det såkaldte »Russia-gate« fjernet – og dermed bliver søgelyset rettet mod det, som sagen i virkeligheden drejer sig om.

Udgiveren af *The Nation*, Katrina vanden Heuvel, udgav den 9. august en kommentar i Washington Post med overskriften, »Den fremvoksende u-hellige alliance mellem høge Demokrater og neokonservative«². Heri belyser hun, hvad det egentligt er, der ligger bag den hidtil uhørt ensidige afstemning i begge Kongreshuse om indførelse af nye sanktioner mod Rusland (og Iran og Nordkorea): En ny version af de neokonservatives projekt fra 1997, »Project for the New American Century« (PNAC), som formulerede USA's og Storbritanniens krav om gennemførelse af en unipolar verden, baseret på den anglo-amerikanske, særlige relation. De på løgne baserede interventionskrige imod Irak, Libyen og Syrien, såvel som også diverse destabiliseringer og forsøg på 'farvede revolutioner', var resultatet.

Den kamp, der netop nu udspilles i USA mellem på den ene side denne »u-hellige alliance« og de efterretningstjenester, der stammer tilbage fra Bush/Obama-perioden, og på den anden side, en patriotisk gruppering af 'whistleblowers' og Trumps vælgerskare, er ikke et internt, amerikansk anliggende – det er af højeste, strategiske betydning. Hvis de neokonservative får overtaget, er der redt op til en global krig mod Rusland og Kina. Men, hvis det på en anden side gennem efterforskning kan bevises, at hele narrativen om Trumps angivelige »aftalte spil« med Rusland er en »Brennan-operation« sådan, som den ansete journalist Seymour Hersh under-streger, så står det amerikanske samfund foran en katarsis, en renselsesproces,

der kan sammenlignes med den anden amerikanske revolution. For, det virkelige »aftalte spil« består nemlig ikke mellem Trump og Putin, men derimod i briternes og amerikanske efterretningstjenesters nøjagtigt verificerbare manipulationer i forsøget på at gennemføre et kup mod den valgte, amerikanske præsident....

VIPS Memorandum til præsidenten:

»Var det 'russiske hack' et inside-job?«

Den 24. juli, 2017, offentliggjorde consortiumnews.com et memorandum, som Veteran Intelligence Professionals for Sanity, VIPS, havde udarbejdet til USA's præsident, og til offentliggørelse. I sin artikel, under overskriften, »*Intel Vets Challenge 'Russia Hack Evidence*«, kommer de med redaktionelle bemærkninger, der går ud på, at VIPS-memoet indeholder to forkerte datoer, som dog ikke påvirkede memoets hovedkonklusion, nemlig, at indbruddet i DNC-e-mails, som Rusland fik skyld for, ikke kunne have været et hack – fra Rusland eller nogen anden. De dele af memoet, der vedrører de forkerte datoer, er blevet rettet (af consortiumnews.com).

Dernæst følger en kort redegørelse for rettelserne:

1) Den 14. juni, 2016 (og ikke, som VIPS-memoet fejlagtigt siger, den 15.) var den dag, hvor Crowdstrike sagde, skadelig software var blevet fundet i DNC-serveren og hævdede, der forelå beviser for, at den skadelige software var indført af russere. (Den følgende dag – den 15. – tog »Guccifer 2.0« ansvaret for »hacket« og hævdede at være WikiLeaks' kilde.)

2) Selv om VIPS-memoet korrekt anførte, at, den 15. juni, 2016 udlægger ... »Guccifer 2.0 et dokument, som de tekniske undersøgelser viser, var kunstigt manipuleret med 'russiske fingeraftryk«, så indikerer anden tekst i memoet fejlagtigt, at beviser for sådan manipulation *også* blev fundet i »Guccifer 2.0« metadata fra kopieringsbegivenheden den 5. juli.

MEMORANDUM TIL: Præsidenten

FRA: Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)

EMNE: Var det »russiske hack« et inside-job?

Kort resume

Tekniske undersøgelser af »russisk hacking« af den Demokratiske Nationalkomites (DNC) computere sidste år afslører, at, den 5. juli, 2016, blev data ***lækket (ikke hacket)*** af en person, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Efter at have undersøgt metadata fra »Guccifer 2.0«'s indbrud den 5. juli, 2016, i DNC-serveren, har uafhængige cyber-efterforskere konkluderet, at en insiderperson kopierede DNC-data over på en eksternt lagerfacilitet.

Et hovedresultat af de uafhængige kriminaltekniske undersøgelser er den konklusion, at DNC-data blev kopieret over på en lagerfacilitet ***med en hastighed, der overstiger kapaciteten ved et udefrakommende Internet-hack***. Hvad der er lige så vigtigt, så viser de tekniske undersøgelser, at kopieringen fandt sted på østkysten af USA. Hidtil har mainstream-medierne ignoreret resultaterne af disse uafhængige undersøgelser. [se her www.disobedientmedia.com/2017/07/new-research-shows-guccifer-2-0-files-were-copied-locally-not-hacked/ og her <https://theforensicator.wordpress.com/guccifer-2-ngp-van-metadata-analysis/>].

Den uafhængige analytiker Skip Folden, der trak sig tilbage efter 25 år som IBM Program Manager for Information Technology, USA, og som undersøgte de nylige kriminaltekniske resultater, er medforfatter af dette Memorandum. Han har udarbejdet en mere detaljeret teknisk rapport med titlen, »*Cyber-Forensic Investigation of 'Russian Hack' and Missing Intelligence Community Disclaimers*« (Kriminalteknisk cyber-undersøgelse af 'russisk hack' og manglende dementi fra efterretningssamfundet), og har sendt den til den særlige rådgivers kontor og justitsministerens kontor. VIPS-medlem William Binney, en tidligere teknisk direktør i National Security Agency (NSA), samt andre senior-NSA-»alumner« i VIPS, bevidner de uafhængige, tekniske resultatets professionalisme.

De nylige kriminaltekniske undersøgelser udfylder et afgørende hul. Hvorfor FBI forsøgte at udføre uafhængige, kriminaltekniske undersøgelser af det oprindelige »Guccifer 2.0«-materiale, er fortsat et mysterium – og det samme er manglen på ethvert tegn på, at de »håndplukkede analytikere« fra FBI, CIA og NSA, der skrev »Vurderingen fra Efterretningssamfundet«, dateret 6. januar, 2017, ofrede kriminaltekniske undersøgelser nogen som helst opmærksomhed.

BEMÆRK: Der har været så megen sammenblanding af anklager om hacking, at vi ønsker at gøre dette Memorandas primære fokus helt klart. Vi fokuserer specifikt på det angivelige »hack« den 5. juli, udført af Guccifer 2.0, af DNC-serveren. I tidligere VIPS-memoranda adresserede vi manglen på ethvert bevis, der forbinder de angivelige Guccifer 2.0-hacks og WikiLeaks, og vi bad specifikt præsident Obama om at afsløre eventuelt bevis på, at WikiLeaks fik DNC-data fra russerne [se her <https://consortiumnews.com/2017/01/17/a-demand-for-russian-hacking-proof/> og her <https://consortiumnews.com/2016/12/12/us-intel-vets-dispute-russia-hack-ing-claims/>].

Han adresserede dette punkt under sin sidste pressekonference (18. januar) og beskrev »efterretningssamfundets konklusioner« som »ikke endegyldige«, selv om Vurderingen fra Efterretningssamfundet af 6. januar gav udtryk for »stor overbevisning« om, at russisk efterretning »videresendte materiale, det fik fra DNC ... til WikiLeaks«.

Obamas indrømmelse kom ikke som en overraskelse for os. Det har længe stået os klart, at grunden til, at den amerikanske regering mangler endegyldigt bevis på en overførsel af et »russisk hack« til WikiLeaks skyldes, at der ikke fandt en sådan overførsel sted. For det meste baseret på den kumulativt unikke, tekniske erfaring hos vore eks-NSA-kolleger, har vi i næsten et år sagt, at DNC-data kom til WikiLeaks via en kopi/et læk fra en DNC-insider (men næsten med sikkerhed ikke fra den samme person, der kopierede DNC-data den 5. juli, 2016).

Ud fra det tilgængelige materiale konkluderer vi, at den samme *proces* med en inside-DNC-kopi/et læk blev brugt på to forskellige tidspunkter, af to forskellige enheder, og til to klart forskellige formål:

1) Et inside-læk til WikiLeaks, før Julian Assange den 12. juni meddelte, at han var i besiddelse af DNC-dokumenter og planlagde at offentliggøre dem (hvilket han gjorde den 22. juli) – hvor det formodede formål var at afsløre en stærk partiskhed til fordel for Clinton-kandidaturet, og

2) Et særskilt læk den 5. juli, 2016, for på for-

hånd at forfalske noget, WikiLeaks senere måtte offentliggøre, ved at »vise«, at det kom fra et »russisk hack«

Hr. præsident,

Dette er vores første VIPS-memorandum til Dem, men vi har en historie for at lade amerikanske præsidenter vide, hvornår vi mener, vore tidligere efterretningskolleger har taget fejl i noget, der er vigtigt, og hvorfor. For eksempel advarede vores første sådant memorandum, en kommentar til præsident George W. Bush om Colin Powells tale i FN den 5. februar, 2003, om, at de »utilsigtede konsekvenser sandsynligvis ville blive katastrofale«, ifald USA angreb Irak og »retfærdiggjorde« krigen ved hjælp af efterretninger, som vi pensionerede efterretningsofficerer let kunne se, var svindel og drevet af en krigsdagsorden.

»Vurderingen fra Efterretningssamfundet« den 6. januar, af »håndplukkede« analytikere fra FBI, CIA og NSA, synes at passe ind i den samme kategori med at være drevet af en dagsorden. Den er i vid udstrækning baseret på en »vurdering«, og ikke støttet af nogen øjensynlige beviser, der går ud på, at en dunkel enhed med tilnavnet »Guccifer 2.0«, hackede DNC på vegne af russisk efterretning og gav DNC-e-mails til WikiLeaks.

De nylige, ovenfor nævnte resultater har slået et enormt skår i denne vurdering og sæt alvorlig tvivl om fundamentet for den usædvanligt succesfulde kampagne for at lægge skylden på den russiske regering for hacking. De lærde hoveder og politikere, der har anført angrebet mod russisk »indblanding« i det amerikanske valg, kan forventes at forsøge at så tvivl om disse kriminaltekniske resultater, skulle disse nogensinde finde på at boble op til overfladen i mainstream-medierne. Men de tekniske begrænsninger af nutidens Internet forstås bredt. Vi er parat til at besvare alle substantielle udfordringer på basis af deres fortjenester.

De kunne måske tænke Dem at spørge CIA-direktør Mike Pompeo om, hvad han ved om dette. Vores egen lange erfaring i efterretningssamfundet indikerer, at det er muligt, at hverken tidligere CIA-direktør John Brennan, eller de cyberkrigere, der arbejdede for ham, har været fuldstændig oprigtige over for deres nye direktør med hensyn til, hvordan alt dette fandt sted.

Kopieret, ikke hacked

Som ovenfor anført, så fokuserede det netop afsluttede, uafhængige, kriminaltekniske arbejde på data, der var *kopieret (ikke hacked)* af et dunkelt individ ved navn »Guccifer 2.0«. De kriminaltekniske beviser reflekterer det, der synes at have været en desperat bestræbelse på at »give russerne skylden« for at offentliggøre særdeles pinlige DNC-e-mails tre dage før det Demokratiske partikonvent sidste juli. Eftersom indholdet af DNC-e-mailene stank af partiskhed til Clintons fordel, så hendes kampagne det tvingende nødvendigt at aflede opmærksomheden fra indhold til herkomst – som i hvem »hacked« disse DNC-e-mails? Kampagnen blev entusiastisk støttet af de føjelige »mainstream«-medier; det kører stadig for dem.

»Russerne« var den ideelle synder. Og, efter at WikiLeaks redaktør Julian Assange den 12. juni, 2016, meddelte, »Vi har e-mails relateret til Hillary Clinton, der afventer offentliggørelse«, havde hendes kampagne mere end en måned før konventet til at indskyde sine egne »kriminaltekniske fakta« for at forberede medie-pumpen til at lægge skylden på »russisk

indblanding«. Fr. Clintons PR-chef Jennifer Palmieri har forklaret, hvordan hun brugte golfvogne til at foretage runderne under konventet. Hun skrev, at hendes »mission var at få pressen til at fokusere på noget, som selv vi fandt vanskeligt at forarbejde: nemlig udsigten til, at Rusland ikke alene havde hacked og stjålet e-mails fra DNC, men at det havde gjort det for at hjælpe Donald Trump og skade Hillary Clinton«.

Uafhængige cyber-efterforskere har nu fuldført den form for kriminalteknisk arbejde, som efterretningsvurderingen ikke gjorde. Mærkeligt nok stillede disse »håndplukkede« efterretningsanalytikere sig tilfredse med at »vurdere« dit og »vurdere« dat. I modsætning hertil gravede efterforskerne dybt og kom op med verificerbare beviser fra metadata, der blev fundet i registreringen af det angivelige russiske hack.

De fandt, at det påståede »hack« af DNC af Guccifer 2.0 ikke var noget hack, af Rusland eller af nogen andre. Det stammede snarere fra en kopiering (over på en ekstern oplagringsfacilitet – som f.eks. et USB-stik) udført af en insider. Data blev lækket for at involvere Rusland. Vi ved ikke, hvem eller hvad, den skumle Guccifer 2.0 er. Vi foreslår, De spørger FBI.

Den kronologiske rækkefølge

12. juni, 2016: Assange meddeler, at WikiLeaks står foran at offentliggøre »e-mails relateret til Hillary Clinton«.

14. juni, 2016: DNC-kontrahent CrowdStrike (der har en tvivlsom professionel historie og utallige interessekonflikter) meddeler, at skadelig software er blevet fundet på DNC-serveren og hævder, der er beviser for, at det blev indført af russerne.

15. juni, 2016: »Guccifer 2.0« bekræfter DNC-erklæringen; påtager sig ansvaret for »hacket«; hævder at være en kilde til WikiLeaks; og udlægger et dokument, som tekniske undersøgelser viser, er forfalsket med »russiske fingeraftryk«.

Vi mener ikke, at timingen med den 12., 14. og 15. juni var rent tilfældig. Det antyder snarere begyndelsen af et forebyggende træk for at associere Rusland til det, WikiLeaks måske stod for at offentliggøre, og »vise«, at det kom fra et russisk hack.

Hovedbegivenheden

5. juli, 2016: I de tidlige aftentimer, Eastern Daylight Time (EDT), kopierede nogen i EDT-tidszonen med en computer, der var direkte tilsluttet DNC-serveren eller DNC Local Area network, 1.976 megabyte data på 87 sekunder over på en ekstern lagerfacilitet. ***Denne hastighed er langt hurtigere end det, der er muligt med et hack.***

Det fremstår således som, at det påståede »hack« af DNC af Guccifer 2.0 (den selvudråbte kilde til WikiLeaks) ikke var et hack af Rusland eller nogen anden, men snarere var en kopiering af DNC-data over på en ekstern lagerfacilitet.

»Tilsløring & af-tilsløring«

Hr. præsident, den neden for beskrevne afsløring kan være relateret. Selv om det ikke skulle være det, mener vi, det er noget, De bør gøres opmærksom på i denne generelle forbindelse. Den 7. marts begyndte WikiLeaks at offentliggøre en skattekasse af originale CIA-dokumenter, som WikiLeaks markerede med navnet »Vault 7«. WikiLeaks sagde, det havde fået skattekasten fra en nuværende eller tidligere CIA-kontrahent og beskrev den som sammenlignelig i omfang og betydning

med den information, Edward Snowden gav reportere i 2013.

Der er ingen, der har sat spørgsmålstegn ved ægtheden af de originale dokumenter i Vault 7, der afslører et stort spektrum af redskaber til cyber-krigsførelse, der sandsynligvis var blevet udviklet med hjælp fra NSA, af CIA's Tekniske Udviklingsgruppe. Denne gruppe var en del af det vidtstrakte CIA Direktorat for Digital Innovation – en vækstindustri etableret af John Brennan i 2015.

Digitale redskaber, man næppe forestiller sig – som kan tage kontrol over din bil og få den til at køre med over 100 miles/timen, for eksempel, eller som kan gøre det muligt at spionere gennem et Tv-apparat – blev beskrevet og behørigt rapporteret i *New York Times* og andre medier i hele marts måned. Men offentliggørelsen af Vault 7, del 3 den 31. marts, der afslørede programmet »Marble Framework«, blev tilsyneladende vurderet til at være for delikat til at kunne kvalificere som »nyheder, der kunne trykkes« og blev holdt ude af *New York Times*.

Ellen Nakashima fra *Washington Post*, tilsyneladende, »fik ikke memoet« i tide. Hendes artikel af 31. marts havde den opsigtsvækkende (og korrekte) overskrift: »*WikiLeaks' seneste offentliggørelse af CIA's cyber-redskaber kunne afsløre tjenestens hacking-operationer*«.

WikiLeaks' offentliggørelse indikerede, at Marble var designet til fleksibel og brugervenlig »tilsløring«, og at Marble-kildekoden inkluderer en »af-tilsløring«, der kan omstøde CIA's tekst-tilsløring.

Hvad der er vigtigere, så skal CIA angiveligt have brugt Marble i løbet af 2016. Nakashima udelod dette i sin *Washington Post* rapport, men inkluderede en anden, betydningsfuld pointe, som WikiLeaks fastslog; nemlig, at tilslørings-redskabet kunne bruges til at udføre et »dobbeltspil mht. tilskrivning til tekniske undersøgelser« eller operation under falsk flag, fordi det inkluderer prøver på kinesisk, russisk, koreansk, arabisk og persisk.

CIA's reaktion var skarp. Direktør Mike Pompeo gik til angreb to uger senere og kaldte Assange og hans medarbejdere for »dæmoner« og fremførte; »Tiden er inde til at udråbe WikiLeaks som det, det virkelig er, nemlig en ikke-statslig, fjendtlig efterretningstjeneste, der ofte tilskyndes af statslige aktører som Rusland.«

Hr. præsident, vi ved ikke, om CIA's Marble Framework, eller lignende redskaber, spillede en eller anden rolle i kampagnen med at give Rusland skylden for at hacke DNC. Vi ved heller ikke, hvor oprigtige skabningerne i CIA's Digital Innovation Direktorat har været over for Dem, og over for direktør Pompeo. Dette er områder, der måske ville have gavn af Det Hvide Hus' snarlige gennemgang.

Putin og teknologi

Vi ved heller ikke, om De har haft en grundig diskussion om cyber-spørgsmål med præsident Putin. I sit interview til NBC's Megyn Kelly synes han ganske villig til – endda ivrig for – at adressere spørgsmål med relation til den form for cyber-redskaber, der afsløres i Vault 7-afsløringerne, om ikke for andet, så for at indikere, at han er blevet briefet om dem. Putin påpegede, at nutidens teknologi gør det muligt at »maskere og kamuflere hacking i en grad, hvor ingen kan forstå oprindelsen [af hackingen] ... Og, vice versa, så er det muligt at skabe en enhed eller et individ, som alle vil tro på, er den nøjagtige kilde til dette angreb.«

»Hackere kan være overalt«, sagde han. »Der kunne for øvrigt være hackere i USA, der meget dygtigt og professionelt gav sorteper videre til Rusland. Kan I ikke forestille jer et sådant scenarie?... Det kan jeg.«

Fuld afsløring: I løbet af de seneste årtier er ånden i vores efterretningsprofession udhulet i offentlighedens mening til et punkt, hvor man vurderer, at en analyse, der ikke har en dagsorden, er noget nær en umulighed. Vi tilføjer derfor dette dementi, som gælder for alt, vi i VIPS siger og gør: Vi har ingen politisk dagsorden; vores eneste formål er at udbrede sandhed og, når det er nødvendigt, stille vore tidligere efterretningskolleger til ansvar.

Vi taler og skriver uden frygt eller fordel. Som følge heraf er enhver lighed mellem det, vi siger, og det, præsidenter, politikere og lærde eksperter siger, rent tilfældig. Den kendsgerning, at vi finder det nødvendigt at inkludere denne påmindelse, siger meget om disse højest politiserede tider. Dette er vores 50. VIPS-memorandum siden den eftermiddag, Powell holdt sin tale i FN. Links til de forudgående 49 memoer kan findes her: <https://consortiumnews.com/vips-memos/>.

For styrelsesgruppen, VIPS:

Skip Folden, uafhængig analytiker, pensioneret IBM Program Manager for Information Technology US (Medarbejder VIPS)

Matthew Hoh, tidligere kaptajn, USMC, Irak & Udenrigstjenesteofficer, Afghanistan (medarbejder VIPS)

Larry C. Johnson, CIA & Udenrigsministeriet (pensioneret)

Michael S. Kearns, Efterretningsofficer i Flyvevåbnet (pensioneret), Master SERE Resistance to Interrogation Instructor

John Kiriakou, tidligere CIA-kontraterrorofficer og tidligere seniorefterforsker, Senatskomite for Udenrigsrelationer

Linda Lewis, analytiker af politik for beredskab af masseødelæggelsesvåben (WMD), USDA (Landbrugsministeriet), pensioneret

Lisa Ling, TSgt (Teknisk sergent) USAF (USA's Luftvåben) (pensioneret), (medarbejder VIPS)

Edward Loomis, jr., tidligere NSA tekniks direktør for Office of Signals Processing

David MacMichael, National Intelligence Council, (pensioneret)

Ray McGovern, tidligere U.S. Army Infantry/efterretningsofficer og CIA-analytiker

Elizabeth Murray, tidligere Deputy National Intelligence Officer for Mellemøsten, CIA

Coleen Rowley, FBI Special Agent og tidligere Minneapolis Division Legal Counsel (pensioneret)

Cian Westmoreland, tidligere USAF Radio Frequency Transmission Systems tekniker og Unmanned Aircraft Systems whistleblower (medarbejder VIPS)

Kirk Wiebe, tidligere senioranalytiker, SIGINT Automation Research Center, NSA

Sarah G. Wilton, efterretningsofficer, DIA (pensioneret); kommandør, US Naval Reserve (pensioneret)

Ann Wright, U.S. Army reserveoberst (pensioneret) og tidligere amerikansk diplomat

Et dybt dyk ned i oprindelsen til Russia-gate.

LaRouche PAC Internationale Webcast,

11. august, 2017

Vært Jason Ross: ... denne historie udgives nu af store publikationer, inkl. The Nation ugemagasinet og Bloomberg News. Meget af den måde, dette er blevet præsenteret på, eller meget af den måde, hvorpå Russia-gate-kuppet mod Donald Trump opfattes af folk, der forstår, at det er et kup, er, at 'deep state'-apparatet kører en operation for at afsætte præsidenten og selv afgøre amerikansk politik.

Vi skal i dag høre fra Will Wertz, der vil dykke dybere ned i dette og hjælpe os til at forstå, at der ligger meget mere i dette end det, der kaldes 'deep state'. Roden til denne kup-operation går ud over USA's grænser og går på fremtrædende vis til Storbritannien, til det endnu eksisterende Britiske Imperium. Lad os gå over til Will: Hvad kan du fortælle os om de dybere følgeslutninger, vi bør træffe ud fra dette kupforsøg mod præsidenten? Hvad betyder det; hvor kommer det fra?

Will Wertz: Lyndon LaRouche kom med følgende kommentar:

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende, forræderiske, britiske kup mod det amerikanske præsidentskab og selve nationen må stoppes, og gerningsmændene retsforfølges og fængsles. Det britiske system må opgives, og præsidenten må intet middel sky for at redde dette lands befolkning, og resten af menneskeheden, fra yderligere britiskdirigerede afsavn mod deres liv. Opgiv det britiske system; red folket.«

Det, jeg vil gøre her i dag, er at fremlægge den dokumentation, der viser, at det, vi i realiteten har her, ikke er en russisk indblanding i USA's interne anliggender; men at det snarere er en særdeles dirigeret indblanding på vegne af Det britiske Imperium. Dette er, hvad man burde efterforske, i modsætning til det såkaldte »aftalte spil« mellem præsident Trumps valgkampagne og så russerne. Det er meget vigtigt at dokumentere dette, og det er absolut afgørende, at dette kup stoppes; for, på dette tidspunkt i verdenshistorien, befinder vi os på randen af et nyt finanssammenbrud, langt større end i 2008. Vi befinder os i en situation, hvor briterne, for at opretholde deres bankerotte finanssystem, der har hjemsted i City of London og på Wall Street, har helliget sig til at bringe den amerikanske præsident til fald for at forhindre, at alternativet til dette sammenbrud bliver realiseret. Alternativet til dette sammenbrud er det, Lyndon LaRouche har kaldt Firemagts-konceptet; en alliance mellem USA, Rusland, Kina og potentielt Indien, og som repræsenterer den industrielle magt på denne planet og det overvældende flertal af verdens befolkning. Denne kombination kan løse bogstavelig talt ethvert problem, vi konfronteres med på planeten Jord, og hinsides. For eksempel kræver krisen over Koreahalvøen et samarbejde mellem USA, Kina og Rusland; hvor de to sidstnævnte er naboer til Nord- og Sydkorea. Kampen mod terrorisme i Mellemøsten og Nordafrika, som strækker sig endnu længere end dette, kræver et sådant samarbejde. Genopbygningen af verdensøkonomien kræver et sådant samarbejde – især gennem, at USA slutter sig til bestræbelserne, som Kina har initieret – den såkaldte Silkevej eller Bælte & Vej Initiativet, som Lyndon og Helga LaRouche i årtier har kæmpet for og refereret til som Verdenslandbroen.

Alle disse problemer kan løses med dette samarbejde; og dette samarbejde ville ødelægge Det britiske Imperium én

gang for alle. Det er, hvad der i øjeblikket står på spil. Jeg vil også påpege, at Det britiske Imperium rent historisk har været helliget massiv befolkningsreduktion, folkemord, og en reducering af verdens befolkning fra de nuværende mere end 6 mia. og til 1 mia. mennesker. Dette imperium er villigt til at bringe verden til randen af atomkrig med sin geopolitiske strategi mod Rusland og Kina. Det er det underliggende spørgsmål, der ligger bag det aktuelle forsøg på at gennemføre et kup mod USA's præsident.

Beviserne for den britiske involvering er gennemskuelige. Donald Trump annoncerede sin præsidentkampagne den 16. juni, 2015. Der var en artikel i The Guardian af 13. april, 2017. Her siger de, at »britisk efterretning blev først i slutningen af 2015« – dvs. få måneder efter, at Donald Trump annoncerede sin præsidentvalgkampagne – »opmærksom på det, det kaldte 'mistænkelige interaktioner' mellem personer med tilknytning til Trump og kendte eller mistænkte russiske agenter«. Artiklens titel lyder, 'British Spies Were First to Spot Trump Team's Links with Russia'. I artiklen siger de, at disse såkaldte 'interaktioner' først blev afdækket af noget, der hedder Government Communications Headquarters – GCHQ, hvilket svarer til NSA. De gør meget ud af at pointere, at, »det er klart, at GCHQ på intet tidspunkt udførte en operation rettet mod Trump eller hans team, eller proaktivt søgte information. De angivelige samtaler blev opsnapet ved et tilfælde.«

De siger også, at GCHQ spillede en fremtrædende rolle på et tidligt tidspunkt, hvor de kickstartede FBI's efterforskning af Trump-Rusland, og som begyndte i slutningen af juli, 2016. Husk, at det Republikanske Konvent, der nominerede Donald Trump, fandt sted fra 18.-21. juli, 2016. Så GCHQ følger Donald Trump få måneder efter hans annoncering af Republikanernes nominering til præsidentkandidat; og GCHQ kickstarter FBI's efterforskning af Donald Trump, sandsynligvis få dage efter hans nominering i juli 2016. Artiklen siger, »FBI og CIA forstod kun langsomt arten af de angivelige kontakter mellem Trumps associerede folk og russere. Dette skyldtes til dels amerikansk lov, der forbyder amerikanske tjenester at undersøge amerikanske borgers private kommunikationer uden en retskendelse. De var uddannede til ikke at gøre dette.« Den lov, de henviser til, er selvfølgelig USA's Forfatning; som amerikanske efterretningstjenester desværre ikke har overholdt så nøje, som Edward Snowden afslørede.

De rapporterer dernæst, at Robert Hannigan, chef for GCHQ, i sommeren 2016 videregav materiale til CIA-chef John Brennan; og at Brennan brugte denne information til at lancere en stor efterforskning på tværs af tjenesterne, af et internt anliggende. Så det er et spørgsmål, om det er en overtrædelse af CIA's charter, at en sådan efterforskning overhovedet lanceres; og dernæst at briefe lederskabet i de Demokratiske og Republikanske formandsskaber og højtplacerede medlemmer af Husets og Senatets Efterretningskomiteer om denne information, som endnu i dag ikke er blevet bekræftet.

Dette er altså britisk efterretnings indblanding i valgene. Føj hertil dossieret, der blev udarbejdet af den såkaldte »tidligere« MI6-agent Christopher Steele. Dette har fungeret som køreplanen for FBI's efterforskning. Kopier af det blev givet direkte til FBI, hvis ikke af GCHQ, så af MI-6. Vi ved, at John McCain gav FBI en kopi, da han fik en sådan kopi. Hvad har vi så her mht. Christopher Steele? Han er en tidligere MI-6-agent; han arbejder under dække af det Britiske

Udenrigsministerium i ambassaden i Moskva, men var en efterretningsagent. Tilbage i 2009 dannede han et selskab ved navn Orbis Business Executives. Fra mindst 2010 og frem havde han arbejdet med FBI's Enhed for Eurasisk Organiseret Kriminalitet, med hjemsted i New York City. Samme år, som Orbis Business Executives blev lanceret – 2009 – blev et andet selskab lanceret i USA, ved navn Fusion GPS; samme år. Så tidligt som i 2010, iflg. retslige dokumenter, havde disse to såkaldte selskaber en fortrolighedsaftale. Så selv om den officielle historie er, at Fusion GPS hyrede Orbis Business Executives til at udføre efterforskning af politiske modstandere imod Donald Trump på vegne af Hillary Clinton, så er kendsgerningen den, at disse to selskaber har arbejdet sammen siden deres oprettelse i 2009; og deres fortrolighedsaftale går tilbage til året efter, 2010. Denne fortrolighedsaftale bruges af Fusion GPS som en grund til ikke at overgive information til Senatets Retsudvalg, som har krævet det i forbindelse med dette dossier.

Så hvad har vi her? Vi har GCHQ, der kickstarter en efterforskning gennem international overvågning; vi har tidligere MI-6-agent Christopher Steele, der får information fra russere, som i dette tilfælde ikke er særlig pålideligt; og bruger dette som en køreplan til at lancere en efterforskning af USA's præsident efter, han var valgt. Det bør påpeges, at en af hovedpersonerne i FBI, der har været involveret i dette, er den tidligere, fungerende direktør for FBI. Han var fungerende direktør efter Comey gik, og han er nu erstattet af Christopher Wray. Men Andrew McCabe var i sin tidligere karriere chef for FBI's Enhed for Eurasisk Organiseret Kriminalitet i New York City. Senator Grassley har sendt en hel række spørgsmål til vicejustitsminister Rod Rosenstein om Andrew McCabe; for mistanken går ud på, at Andrew McCabe var direkte involveret som Christopher Steeles manager. Det bør ligeledes påpeges, at, på et vist tidspunkt, havde FBI i tankerne at betale Christopher Steele for at fortsætte sin såkaldte efterforskning. Det spørgsmål, som Grassley stiller, er, var McCabe involveret specifikt i denne situation? Man må her forstå, at Andrew McCabe aktuelt er under efterforskning, fordi han var involveret i en beslutning om, at hans kone, Jill McCabe, skulle stille op til delstats-senator for staten Virginia mod senator Dick Black. Dette blev arrangeret gennem guvernør McAuliffe, en nær tilhænger af Hillary Clinton; som på det tidspunkt blev efterforsket af FBI. McCabe menes også at have været involveret i efterforskningen af Hillary Clintons e-mails. Der er her tale om en total interessekonflikt på vegne af McCabe; som måske var hovedpersonen, der arbejdede hos FBI med Christopher Steele.

Dette er forbindelsesleddet til Det britiske Imperium, som er direkte involveret i operationen imod USA's præsident. Dens formål er at ødelægge USA's præsidentskab, så præsident Trump ikke kan udvikle samarbejdsrelationer med Rusland og Kina i særdeleshed, i kampen mod terrorisme; og ikke kan arbejde på at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina omkring perspektivet for Bælte & Vej, som ville være afgørende for at udvikle USA's økonomi ved hjælp af det amerikanske systems metoder.

Jeg tror, vi slutter her og hører, hvilke spørgsmål, I har.

Læs eller se resten af programmet her:

www.schillerinstitut.dk/si/?p=21178

Del gerne dette nyhedsbrev: www.schillerinstitut.dk

China Daily udgiver stor profil af Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-bevægelsens arbejde

18. aug., 2017 – China Daily's weekendudgave har en profil i fuld længde af Helga Zepp-LaRouche, af China Daily's USA-korrespondent Chen Weihua, med titlen, »Identifying with China« (Identificering med Kina) og med en indledning, der lyder, »Helga Zepp-LaRouche ser Bælte & Vej Initiativet som opfyldelsen af sin og sin mands, amerikanske politiske aktivist Lyndon LaRouches, livslange indsats«.

Artiklen fortsætter dernæst med at diskutere Zepp-LaRouches første, lange besøg til Kina som ung journalist under perioden med Kulturrevolutionen. »Min generation var stadig nysgerrig over for verden«, siger Zepp-LaRouche. »I dag googler de unge mennesker blot om ting fra deres søgemaskine. Jeg ville se, hvordan verden ser ud.« I interviewet fortæller Zepp-LaRouche om nogle af sine indtryk fra dengang, inklusive, at nogle af de kinesere, hun mødte, talte tysk og beredvilligt talte om deres situation. »Hun fandt, at folk var 'venlige', men sagde, 'Folk var slet ikke lykkelige'«, skriver Chen. På samme rejse, siger han, besøgte Zepp-LaRouche også Afrika og andre dele af Asien og så den enorme fattigdom. »Jeg kom tilbage fra denne rejse med den absolutte overbevisning, at verden måtte ændre sig, måtte blive forbedret«, sagde hun.

Efter hjemkomsten søgte hun efter løsninger og stiftede bekendtskab med den amerikanske, politiske aktivist Lyndon LaRouches arbejde, skriver Chen, »som er bedre kendt som ophavsmanden til LaRouche-bevægelsen«.

»Bevægelsen, der har omfattet mange organisationer og selskaber i verden, promoverer en genoplivelse af klassisk kunst og større helligelse til videnskab; den er fortalende for udviklingen af store, økonomiske infrastrukturprojekter på global skala; og kræver en reform af det globale finanssystem, der tilskynder til investering i den fysiske økonomi og undertrykkelse af finansspekulation.«

»Helga fandt, at Lyndon var den eneste, der talte om behovet for udvikling og industrialisering af Afrika og den Tredje Verden, såvel som også etableringen af en international udvikling, noget i lighed med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB)«, skriver han. Helga Zepp og Lyndon LaRouche blev gift i 1977.

Artiklen fortsætter med at diskutere Helgas og hendes mands arbejde med at forfølge disse mål sammen med den indiske premierminister Indira Gandhi og Mexicos præsident José López Portillo. Zepp-LaRouche roser Kinas arbejde med Bælte & Vej og AIIB og fortæller om nogle af sine aktiviteter om dette spørgsmål i løbet af de seneste tre år, inklusive sin deltagelse på Bælte & Vej Forum i Beijing.

»Vi var stolte af at være en del af det historiske øjeblik, da et nyt paradigme for menneskeheden blev født«, om Bælte & Vej Forum

»Jeg var meget glad for at deltage«, siger Zepp-LaRouche i interviewet, »for vi har kæmpet så længe for dette. Jeg identificerer mig på en måde med dette projekts succes.«

I interviewet taler hun også om betydningen af Trump-administrationens åbne holdning til Forummet, ved at sende en amerikansk delegation på højt niveau, og understreger, hvor fordelagtigt, samarbejde omkring Bælte & Vej ville være for genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Hun siger, at, under sine diskussioner med afrikanske delegerede på Beijing-forummet, var det tydeligt, at de nu har et håb for fremtiden, et håb, der var svært fraværende før det kinesiske initiativ.

Chen fortsætter: »Helga siger, at det, Kina gør, har berettiget det, som hun og hendes kolleger har gjort i de seneste 40 år.« Vi er meget glade for BVI, siger Zepp-LaRouche. »Det er én ting, at en lille organisation som vores producerer ideer, men det er en ganske anden ting, at verdens største land begyndte at gennemføre dem.« Hun beklager det faktum, at hendes mand, Lyndon LaRouche, der er 94 år, sandsynligvis ikke kommer til at besøge Kina. »Han elsker Kina«, siger Zepp-LaRouche, »og han er overbevist om, at det kinesiske initiativ (BVI) lige nu er den vigtigste ting på planeten.«

China Daily USA udkommer overalt i USA. Interviewet skal efter planen også udkomme i den europæiske udgave af China Daily i denne uge. Læs hele artiklen på engelsk:

www.usa.chinadaily.com.cn/us/2017-08/18/content_30807211.htm